

Op 8 januari j.l. is onze oud-vrijwilliger Koos van den Berg op 83-jarige leeftijd overleden.

Velen van u zullen zich zijn markante uiterlijk herinneren: klein van stuk, altijd keurig gekleed en met een goed getrimde witte baard.

Al sedert zijn jeugd was Koos gefascineerd door de militaire luchtvaart. Daarbij speelde de Tweede Wereldoorlog die hij als kleine jongen had meegemaakt en de aansluitende Koude Oorlog een rol. Hij werd vrijwilliger bij het toenmalige Korps Luchtwachtdienst van de KLu om vanaf speciale waarnemingstorens onder de radar vliegende Sovjet-vliegtuigen te ontdekken. Zijn stap als beroepsmilitair naar de Luchtmacht was een logisch vervolg.

In zijn latere jaren bij de sectie historie van de KLu en het Militaire Luchtvaart Museum te Soesterberg voelde hij zich als een vis in het water. In die tijd kwam

hij in contact met een aantal oud-MLD'ers die als pioniers op het MVKKooy bezig waren de Traditiekamer MLD in te richten. Koos beschikte over de vereiste kennis van de historie van de MLD en alle vliegtuigtypes. Vooral met de verkoop van de eerstedag-enveloppen werd geld bijeengebracht voor de inrichting van de Traditiekamer in wording. Bill Boon maakte een mooi schilderij, Koos schreef de bijsluiter, Bob de Wit en Wijnand Viergever regelde de verkoop. In de Vrede-hal werden vitrines gebouwd, en rond de Seahawk werden met fotopanelen de belangrijkste thema's uit de MLD-historie gepresenteerd. De kers op de taart was de officiële opening van de Traditiekamer MLD door ZKH Prins Bernhard in 1994, het jaar waarin Koos bestuurslid werd.

Ook behoorde hij bij de vaste bemanning van de Traka-stand op marine- en luchtmachtdagen, luchtvaartbeurzen en andere festiviteiten.

Omdat hij in Gouda woonde en er veel te doen bleef verbleef Koos jaarlijks periodes van enige weken als boordplaatser op de Kooy. Hierdoor groeide hij uit tot het vaste aanspreekpunt en kon hij de activiteiten van het groeiende aantal vrijwilligers goed coördineren. Hij werd de spin in het web waar niemand omheen kon.

In 2012 moest hij mede wegens de toenemende verkeersdrukke en de zorg voor zijn vrouw noodgedwongen stoppen als vrijwilliger. Bij zijn afscheid ontving hij onder grote belangstelling een koninklijke onderscheiding voor zijn grote verdiensten.

Zijn kleinzoon Patrick begeleidde hem sindsdien op de jaarlijkse donateursdagen. Het was een grote klap toen bij hem in 2018 Alzheimer werd geconstateerd. Geleidelijk verloor hij zijn ooit zo goede geheugen en daar had hij het erg moeilijk mee. Onze periodieke telefoongesprekken werden steeds moeizamer, maar hij veerde op als ik zei: weet je nog, de luchtwaarnemingstoren aan het Zwarte pad in Scheveningen? Daarover bleef hij uitvoerig vertellen, want zijn jeugdherinneringen waren onuitwisbaar.

Kleine reus, heel veel dank voor je inzet en loyaliteit. Vaarwel!